

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Святий Кіран, католик

*Церква в Кемпбелт ауні та Айлі
Ceann Loch Chille Chiarain*

1 березня 2026 року

ДРУГА НЕДІЛЯ
ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Гімни/Музика на неділю

Процесія (лише у неділю)

52 Прокинувся, прокинувся,
кинувся вночі

Оферторі

355 Боже мій, прийми моє серце
сьогодні

Післяпричастя

297 Веди доброзичливо, Світло

Рецесія

136 Не бійся, бо я викупив тебе

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

Вівторок: **Свята Меса, 18:00**

Середа: поклоніння та ранкова молитва, 9:30;

Свята меса, 10:00 ранку

П'ятниця: Молитва середини ранку, 9:50; **Меса,
10:00 ранку.**

Група для обговорення: Писання під час Великого
посту, 10:30 ранку в каплиці

Наступних вихідних:

Субота: Вічна меса, 18:00

Третя неділя Великого посту: Свята Меса, 10:00

Таїнство примирення в суботу з 17:15 до 17:45 або будь-коли на запит.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, Айла

Неділя, 1 березня, Сповідь, 15:30; Свята меса, 16:00

Відповідь на псалом

*Нехай Твоя милосердна любов буде з нами,
як ми сподіваємося на тебе, о Господи.*

Євангельське прославлення

Слава тобі, о Христе, Мудрість Бога Отця.

З яскравої хмари пролунав голос Отця:

'Це мій улюблений Син, послухай його'.

Слава тобі, о Христе, Мудрість Бога Отця.

Антифон причастя

*Це мій улюблений Син, з яким я дуже задоволений;
Послухай його.*

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК ДРУГОГО ТИЖНЯ

ВЕЛИКОГО ПОСТУ

2 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Розкажи як є

Найбільші святі часто були одними з
найбільших грішників. Різниця між ними і нами
може бути в тому, що вони шукали звільнення,

визнаючи свої провини. Триматися за гріх означає дозволити йому триматися за нас, або, як сказав святий Альфонс Лігуорі: «Після того, як ми образили Бога, диявол намагається тримати рот закритим.» Монах VI століття Іоанн Клімак був ще більш мальовничим у цьому: «Яйця, зігріті в гної, вилуплюються. Невизнані злі думки породжують злі вчинки.» Не дозволяйте духу ревності, образи чи нечесності виродитися назовні! Біжи, не йди пішки, до таїнства, що звільняє!

Сьогоднішні читання: Даниїл 9:4b-10; Луки 6:36-38. «Ах, Господи, великий і страшний Боже... ми згрішили і зробили несправедливо.»

ВІВТОРОК ДРУГОГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

3 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Будь добром на Великий піст

Сьогоднішнє євангельське читання з Матвія дає нам коротко Великий піст: «Очиститесь, припиніть чинити зло, навчіться робити добро.» Духовні винагороди за дотримання цього Великого пісту дуже великі. Ось чому так багато з нас намагаються — але, на жаль, занадто багато хто зазнає невдачі. Найбільша перешкода, здається, — це останній крок у навчанні робити добро. Справа не в тому, що ми не вміємо бути добрими; Ми просто не можемо зробити робити добро послідовним, регулярним практикою. Цього Великого посту спробуйте дотримуватися цих кроків, щоб стати щоденним добродійцем: волонтерьте у своїй парафії чи громаді, будьте корисними та доступними для родини та друзів, жертвуйте гроші на благодійність, поведіться бадьоро — навіть коли ви не такі.

Сьогоднішні читання: Ісаїя 1:10, 16-20; Матвія 23:1-12. "Очистіть; припини робити зло, навчися робити добро.»

СЕРЕДА: ВШАНУВАННЯ СВЯТОГО КАЗИМИРА

4 БЕРЕЗНЯ 2026

Підніміть чашу на честь святого

Святий Казимир, польський князь XV століття, відомий своєю побожністю, є покровителем Польщі та Литви. Протягом століть Литва щороку відзначає його день великого ярмарку народного мистецтва та ремесел, який називається *Kaziuo turgė*, буквально «Ярмарок Маленького Казимира». Музика, напої та танці приваблюють безліч відвідувачів, а також майстрів з різних

куточків. Добре вшанувати день святого святкуванням життя, адже святість — це, певною мірою, найвищий прояв людського життя — життя, прожитого гідно на служінні іншим. Живіть своє життя так, щоб інші колись забажали святкувати на вашу пам'ять!

Сьогоднішні читання: Єремія 18:18-20; Матвія 20:17-28. "Хто бажає бути великим серед вас, має бути вашим слугою."

ЧЕТВЕР ДРУГОГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

5 БЕРЕЗНЯ 2026

Будь хорошим опікуном себе

У період Великого посту традиція закликає християн постити. Піст має довгу історію, що сягає ще з біблійних часів. Ісус постив у пустелі перед тим, як розпочати своє служіння. Як духовна дисципліна, піст вказує на період підготовки — під час Великого посту, підготовку до святкування великодніх таємниць. Вона нагадує позбутися відволікань і уважніше подивитися на себе, звідки щось бере і куди веде. Подумайте про всі «ресурси» у вашому житті: час, гроші, їжу, речі, навіть любов. Чи добре ви їх використовуєте? Зараз саме час це з'ясувати.

Сьогоднішні читання: Єремія 17:5-10; Луки 16:19-31. «Я, Господь, випробовую розум і шукаю серце, щоб дати всім... згідно з плодами їхніх вчинків.»

П'ЯТНИЦЯ ДРУГОГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

6 БЕРЕЗНЯ 2026

Жодних жалів?

Вас може спокусити повірити, що ви «провалили» Великий піст; можливо, ви послабили свої обіцянки чи практики Великого пісту. Але не варто думати, що твій Великий піст закінчується в ту мить, коли ти спіткнешся. Отець Церкви III і IV століть святий Іван Златоуст нагадує нам, що наше завдання досить просте: «Ви згрішили? Оплакуйте і анулюйте гріх. Наскільки це важко? . . . Я не кажу тобі розрізати океани, або повільно заходити в порт з відкритого моря, або марширувати, чи вирушати у нескінченну подорож... А потім що? Оплакуйте гріх.» Завжди будьте готові переоцінити свої цілі на цей Великий пост, пам'ятаючи, що від вас вимагають лише покаяння.

Сьогоднішні читання: Буття 37:3-4, 12-13a, 17b-28a; Матвія 21:33-43, 45-46. «Ісус сказав їм: 'Хіба ви ніколи не читали у Писаннях: камінь, який відкинули будівельники, став

наріжним каменем?' "

СУБОТА: ВШАНУВАННЯ СВЯТИХ ПЕРПЕТУЇ ТА ФЕЛІСІТІ, МУЧЕНИКІВ

7 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Викладайся на повну.

«*Страсті святих Перпетуї та Фелікити*» — це ранньохристиянський документ, який фіксує мучеництво чотирьох катехуменів — Перпетуї, Фелікітаса, Сатурніна та Ревоката — та їхнього катехета Сатура, брата Перпетуї. Хоча християни зазнавали жорстоких переслідувань у III столітті, ці молоді люди були настільки захоплені життям

і посланням Ісуса, що були готові прийняти тортурі і смерть, щоб стати частиною християнської спільноти. Процес для більшості катехуменів сьогодні не такий небезпечний, але все ж існує глибоке відчуття відданості життя Богові і готовності віддати своє життя за інших. Помолімося за катехуменів, які цього Великого посту занурюються в таємницю нашої віри. Нехай вони та їхні катехити матимуть дух, мужність і мир цих мучеників.

Сьогоднішні читання: Михей 7:14-15; Лука 15: 1-3, 11-32. *"Благослови Господа, о моя душа, і не забувай усіх його благ."*

Читання на другу неділю Великого посту

Буття 12:1-4а

Добра новина починається тут, у історії чоловіка, який стане Божим благословенням.

Псалом 33:4-5, 18-19, 20, 22

Для тих, хто має очі, світ сповнений доброти Господа.

2 Тимофія 1:8б-10

Витримайте все, що потрібно, щоб донести Євангеліє до всіх, хто його не чув.

Матвія 17:1-9

Послухайте Ісуса, улюбленого Сина, який радує Богові більше, ніж мудреці та пророки.

Слова на слові

*

(...) його трансфігурували перед ними. Не відмовляючись від природи істинного тіла, а відкриваючи славу майбутнього воскресіння: його чи нашу, бо як Він з'явився тепер перед апостолами, так і з'явиться всім обраним після воскресіння. І в час суду він буде бачений добрим і злим у вигляді слуги, щоб обманливі зрозуміли, що це той самий суддя, якого вони раніше відкинули з презирством (Беда Шанований).

* *

Ісус, повністю усвідомлюючи приниження, що чекало на Нього, вирішив відкрити Свою славу учням як засіб зміцнення їхньої віри. У цю мить їхнє бажання залишитися на горі з Майстром було відчутним. Але варто замислитися: наскільки тривалим був їхній запал? Ми теж часто прагнемо стати свідками негайної перемоги Божої справи в нашому сучасному світі. Ми прагнемо того дня, коли супротивники нашої святої віри та Церкви будуть принижені та принижені.

Історія розповідає про випадки «Тріумфальної церкви», де царі використовували мечі проти язичництва та внутрішніх загроз, таких як ересь. Різні лідери, вважаючи себе Божими Помазанцями, не соромилися знищення менших народів, що було прикладом ставлення до балтійських прусаків. Крім того, багато країн пережили періоди, коли

духовенство та єпископи займали сенаторські місця, маючи значний вплив у політичних питаннях. Хоча деякі навіть ставали прем'єр-міністрами, формуючи міжнародну політику, наслідки для віри Народу Божого часто були не надто позитивними. Насправді це переплетення церкви і держави іноді породжувало цинізм і скандали, як це було видно у випадку кардинала Рішельє.

Навіть відомі релігійні ордени, такі як єзуїти, прагнули розширити Боже царство на землі, здобуваючи вплив у королівських і знатних дворах. Однак їхній підхід часто призводив до розчарування, і їхні послуги зрештою відкидалися як світом, так і Церквою, що призвело до скасування їхнього ордену.

Аналізуючи стан Церкви в Німеччині та інших заможних західних країнах, може здатися дивним, що церкви часто напівпорожні. Ініціативи Церкви є продуманими та відданими, охоплюють діючі католицькі дошкільні садки, добре опалювані церкви, телевізійні католицькі програми та повагу до віри в університетах і лікарнях. Але чого ж бракує?

Можливо, це смиренність? Або щире прохання про допомогу до Бога?

"Розділіть страждання і труднощі заради Євангелія силою Божою!" (2 Тимофія 1:8) – Слова святого Павла звучать і сьогодні. Він заземлює нас у реальності нашого світу, безжально заявляючи, що труднощі і випробування існують і їх потрібно терпіти заради Євангелія. Це не лише думка святого Павла; це Слово Боже.

Найскладніша істина для прийняття полягає в тому, що земна перемога може вислизнути від нас. Перед воскресінням відбудеться Хрест і Страсна п'ятниця. Христос пройшов цим шляхом, і жоден інший не був прокладений для Церкви.

Іноді Христос підносить нас і всю святу Церкву на Гору Преображення, спонукаючи нас вигукувати: «Нам добре бути тут.» Проте, неминуче, Він повертає нас у «світ», де ми знову стикаємося з «працею та труднощами». Як християни, ми знайомі не лише з гіркотою і самотністю, а й з тими миттєвими моментами божественної присутності, які освітлюють наші серця, зміцнюють віру і настаюють на повсякденне життя.

* * *

Можливо, саме про це пише Казімеж Пшерва-Тетмаєр у ті моменти:

*У момент чистого захоплення я відчув, що перевершую все,
Більше не прив'язаний до існування, а дрейфуючи в безмежній порожнечі,
Наче чайки, що ковзають до об'ємів горизонту.
Удалині дерева мерехтіли золотистим відтінком,
Поки сонячні будинки купалися в теплі,
Оточений безкрайнім безмежним блакитним небом.*

*У тій священній тиші я не відчував жодних земних зв'язків,
Ніби я торкнувся Твого одягу, о Боже,
Швидкоплинна пам'ять, позбавлена всього, що пов'язує,
На мить я злетіла, ніби піднялася в об'єми небес.*

У любові Христові,
Отець Ентоні

МАТІР БОЖА В ІКОНАХ: 19. УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ

Східна Церква ніколи не визнавала догму Успіння Пресвятої Діви Марії, натомість 18 серпня святкує Успіння Святого Богу на пам'ять про подію, засвідчену в апокрифічних текстах. В іконографії існує два типи зображень Успіння Марії: перший показує сцену, в

Невідомий художник: Успіння Пресвятої Діви Марії, Музей Бенакі, Афіни 1500–1530

якій Христос, невидимий для зібраних, приходять за її душею; другий зображує Христа, який несе Пресвяту Діву Марію, одягнену в білі ризи, на небо, де їх зустрічають ангельські хори. Іконка, показана тут, є композитом обох варіантів.

Композиція поділена на дві зони — земну та небесну. Навколо тіла Пресвятої Діви Марії, розкладеного на напівборді, апостоли оплакують її. Центральна вісь композиції визначається фігурою Христа в мандорлі. Ангели оточують Його, а серафим несе на руках душу Марії, зображену у вигляді немовляти. На передньому плані ми бачимо Єфонія, єврейського священика, який намагається осквернити тіло Пресвятої Діви Марії. Одразу за ним Архангел Михаїл вривається з мечем у руці, щоб зупинити його. Архітектурні мотиви символізують Сіон. Окрім апостолів, свідками цієї події були єпископи: Діонісій Ареопагіт, Яків і Тимофій.

У небесному царстві зображена Марія в мандорлі, піднята ангелами на небо, де на неї чекають ангельські хори. Кольорова палітра ікони зберігається у теплих тонах. Натомість холодні синьо-сірі відтінки використовуються для зображення фігур, невидимих для присутніх у земному світі.

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі у певні випадки, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 12

Найвища честь

Івана 6:16-23

Коли ми думаємо про євангельську історію про бурю на озері, стає зрозуміло, що в ній є щось більше, ніж просто поверхня. Кожного разу, коли я занурююся у Писання, я шукаю глибші сенси, що стосуються нашого повсякденного життя. Образи сутінків, темряви, бурі та втоми справді передають хаотичність життя — воно рідко буває спокійним і легким. Справжнє світло, яке веде нас, походить із мудрості цих священних текстів. У Євангелії сказано: «На сутінках його учні спустилися до озера, сіли в човен і почали переходити до Капернаума. Вже було темно, і Ісус ще не приєднався до них...» Ці моменти темряви часто найсильніше вражають, коли ми почуваємося самотніми, коли присутність Бога здається далекою. Ця фраза про те, що озеро збурює сильний вітер, передає, як життя може здаватися хаотичним без Ісуса — як дике озеро посеред бурі. Ми всі втомлюємося і боремося з хвилями життя.

Коли учні відпливали геть, прямо посеред тієї величезної води, вони помітили Ісуса, який йшов до них. Їхній страх швидко перетворився на розраду, коли Він сказав: «Це я, не бійся!» Коли вони прийняли Його у свій човен, їхня подорож ніби прискорилося, і вони опинилися саме там, де хотіли бути. Цей момент навчає нас, що з Христом поруч наші труднощі стають керованими, страхи зникають, і ми можемо знайти справжній спокій. Ми справді покликані зосередитися на найважливішому: пізнати, любити і служити Богові. Як мудро сказав святий Іван Віанней: «Все інше — це просто

марнування часу.» Так легко гнатися за всілякими речами — матеріальними чи іншими — забувши про найглибше прагнення: стосунки з Богом. Тільки Він може задовольнити цю жагу радості та спокою.

Ісус каже нам, що Він схожий на манну, небесний хліб, який годував ізраїльтян. Ця манна була більше, ніж просто їжею; Вважалося, що це саме світло з небес, яке дається для нашого живлення. Як каже Qoheleth, саме світло може бути солодким. Світло Боже, приховане в Євхаристії, дарує нам радість, але багато хто з нас не відчуває його повністю. Традиційно вважалося, що манна походить із небесних млинів для праведників. Апостол Павло якось описав неймовірний досвід перебування перед третім небом, смакуючи це божественне світло як велике благословення. Коли Ісус говорить про хліб з небес, він говорить не лише про звичайний хліб; Він має на увазі неймовірну честь самого неба. У Євхаристії ми бачимо не лише символічний хліб; ми зустрічаємося з Богом у справжньому і глибокому сенсі. Ця священна трапеза змінює нас, з'єднуючи з Божим життям — це як небо і земля, що з'єднуються.

Дуже важливо пов'язати акт споживання цього священного хліба з нашим підходом до Ісуса. Через це євхаристійне живлення ми не лише наближаємося до Бога, а й приносимо єдність між собою — відображаючи, якою має бути Церква. Євхаристія та Церква повністю переплетені; Не можна повністю прийняти одне без іншого. Анрі де Любак прекрасно висловився: не існує двох окремих Христів — одного як особистості, іншого як Церкви. Якщо ми ігноруємо Євхаристію, ми відштовхуємося від Христа.

Коли ми чуємо потужні слова Ісуса під час Таємної вечері — «Це моє тіло, яке буде віддане за вас» — неможливо ігнорувати дивовижну жертву, що пов'язана з цим. Він віддав усе, навіть своє життя, заради нас. Щоразу, коли я дивлюся на Гостя, я згадую, наскільки глибока Його любов і скільки коштувало Йому розділити це спілкування з нами. Пропуск Причастя здається повним пропуском суті Його пристрасті. Це усвідомлення спонукає нас діяти; Ми не можемо залишатися байдужими перед обличчям такої любові. У світі, де послання Христа передавалося крізь віки, важко зрозуміти, як хтось міг не помітити його значення.

Тож давайте справді прийmemo цю істину: буремні води життя завжди заспокоїться в присутності Христа. Разом давайте візьмемося за неймовірний дар Євхаристії і дозволимо йому формувати наше життя та жити наші душі, коли ми наближаємося до Бога.

Отець Ентоні

Навколо світу

США – ІРАН

Чи стануться «погані речі»?

Президент Дональд Трамп дав Ірану час до початку березня, щоб погодитися на ядерну угоду зі Сполученими Штатами. Хоча цей термін не означає прямо, що військовий удар неминучий, він свідчить про те, що обидві країни, особливо США, готуються до можливості конфлікту. Головне питання, що стоїть на кону, — це ядерна програма Ірану, яку американський уряд прагне обмежити. Нещодавня заява Трампа чітко це пояснює: «Або ми отримаємо угоду, або це буде для них прикро; 'Погані речі стануться.'» Ця заява підкреслює зростаючу напруженість між США та Іраном, свідчить про те, що невдача у досягненні угоди може перерости у військове протистояння на Близькому Сході.

З огляду на зростаючу напруженість, США направили найбільше військово-розгортання до регіону за останні 23 роки і ще більше посилюють свою присутність. Це військово-нарощування є серйозним попередженням для Тегерана, свідчить про те, що продовження ядерної розробки може мати серйозні наслідки. За даними CNN, військові США мають у своєму розпорядженні різні стратегії. Хоча цілеспрямовані удари залишаються можливими, більш масштабна військова кампанія — потенційно у координації з Ізраїлем — виглядає дедалі ймовірнішою. Варіант зміни режиму в Тегерані також не виключається.

Джерела з CNN стверджують, що військові США готові до дій; однак Трамп наразі не вказував на неминучу атаку. Аналіз супутникових знімків показує, що Іран, здається, прискорює відновлення та зміцнення своїх важливих військових і ядерних об'єктів. На завершення, хоча цей термін може не призвести до негайного спалаху збройного конфлікту, він ілюструє крихкий стан відносин між США та Іраном. Обидві країни, очевидно, готуються до різних потенційних результатів, і загроза значного військового втручання залишається критичною проблемою.

Останні новини: США та Ізраїль, як і очікувалося, розпочали військовий напад на Іран, і Іран відповідає у відповідь.

У МЕРЕЖІ

Місія Кремля

Останніми роками Російська православна церква (РПЦ) значно збільшила свою присутність в Африці, заснувавши понад 350 парафій у 34 країнах. Це зростання особливо помітне в регіонах, історично впливових протестантських конфесій, таких як Ліберія, де традиційно присутність РПЦ була мінімальною. Хоча в Ліберії досі не створено парафії, зусилля залучити місцеве населення, здається, призвели до деяких наворотів у

православ'я, а нові послідовники приймають російські імена як символ своєї відданості. Місія РК у Ліберії тісно пов'язана з її діяльністю в сусідньому Кот-д'Івуарі, де організація активна щонайменше з 2021 року. Церква прагне закріпити свою присутність у Західній Африці, плануючи відкриття нових парафій і створення місій у Того, Беніні, Гані та Гвінеї. Залучення представників Кремля до цих ініціатив ставить під сумнів ширшу стратегію, позиціонуючи РК як значного гравця у просуванні російських інтересів у регіоні.

Цей вплив особливо помітний в африканських країнах із усталеними зв'язками з Росією, таких як Південна Африка та Ангола, а також у Центральньоафриканській Республіці. Парафія в Бангі, заснована у 2013 році, стала ключовим інструментом для розширення впливу Росії в країні, що переважно складається з католиків, різних протестантських груп і мусульманської меншини.

Розширення Республіки Китай спонукає серйозно дослідити мотиви її ініціатив і їхні потенційні наслідки для релігійного ландшафту Африки. Хоча дехто може вважати ці зусилля справжніми спробами поширення православ'я, існує вагомий аргумент, що вони також є стратегічними кроками для посилення геополітичної позиції Росії під виглядом релігійного залучення.

Оцінюючи дії РПЦ, важливо враховувати як церковні аспекти, так і можливі політичні мотиви. Поєднання релігійних і геополітичних інтересів створює складний виклик, особливо у контексті католицьких принципів солідарності, загального блага та людської гідності. Необхідність релігійної свободи також виникає, оскільки різноманітний релігійний ландшафт в Африці має підходити з повагою до прав і обов'язків усіх віруючих.

Як спостерігачі, ми повинні ретельно аналізувати це перетин віри та зовнішньої політики, визнаючи, що РК діє не лише як релігійна структура, а й як потенційний інструмент інтересів російської держави в Африці. Розгортання наративу діяльності РК на континенті заслуговує на ретельний аналіз, враховуючи його безпосередній вплив на місцеві громади та ширші наслідки для взаємозв'язку між релігією та політикою у дедалі більш взаємопов'язаному світі.

ЄВРО-БЮРОКРАТІЯ

Без гальм

Європейський Союз (ЄС) стикається з серйозними викликами через свою складну регуляторну базу, яка часто накладає обмеження, що можуть стримувати економічне зростання. Визнаючи цю проблему, Європейська комісія вжила заходів для зменшення бюрократичних перешкод, визнаючи, що надмірне регулювання може стримувати економічний потенціал ЄС. Від лідерів ЄС пролунало нагальне закликання до «дебюрократизації», що відображає сильне прагнення до реформ і більш спрощеного підходу до управління.

Валдіс Домбровскіс, віце-президент Європейської комісії, припустив, що важливі зміни в економічному регулюванні вже на горизонті, з метою ліквідації застарілих правил до 2029 року. Мета цих реформ очевидна: підвищити економічну конкурентоспроможність і суверенітет Європи. Застарілі регуляції не лише несуть непотрібні витрати, а й стримують інвестиції та марнують ресурси, які можна було б краще використати для інновацій.

Для вирішення цих проблем Домбровський запропонував скорочення виконання та делегування законів на 30%, заплановане завершення до 2026 року. Це демонструє

проактивну позицію щодо вирішення неефективності, характерної для бюрократії ЄС. Однак важливо підходити до цих подій з обережним оптимізмом. Історичні прецеденти свідчать, що минулі зобов'язання щодо реформ іноді призводили до розчарувань; наприклад, Європейську комісію критикували за впровадження приблизно 1 500 нових правил у 2025 році, що суперечило заявленій меті спрощення.

Крім того, прогнозовані адміністративні витрати, які в бюджеті на 2028-34 роки сягатимуть майже 120 мільярдів євро, підкреслюють триваючу боротьбу з бюрократичними надмірностями. Крім того, зростання зарплат посадовців ЄС, одні з найвищих у Європі, викликає обґрунтовані занепокоєння щодо розподілу ресурсів і справжньої відданості зменшенню бюрократичного навантаження з урахуванням значних адміністративних витрат.

На завершення, хоча зобов'язання Європейської Комісії щодо реформ є позитивним кроком до досягнення більшої економічної гнучкості, справжня ефективність цих ініціатив залишається невизначеною. Шлях до більш ефективного регуляторного середовища вимагатиме не лише амбіцій, а й сильного акценту на прозорість і підзвітність, особливо з огляду на попередні розчарування. ЄС стоїть на критичному роздоріжжі, прагнучи поєднати необхідність надійного управління з основною метою — сприяти інноваційній та конкурентоспроможній економічній екосистемі.

З католицької точки зору тут важливі принципи субсидіарності та соціального вчення. Принцип субсидіарності полягає в тому, що питання має вирішувати найменший, найменш централізований підрозділ, здатний ефективно вирішувати проблему. («Субсидіарність і реформа добробуту національної держави») У цьому контексті це закликає переглянути питання, чи можна децентралізувати та управляти деякі регуляторні аспекти на місцевому чи національному рівнях, що може призвести до більш ефективного управління та розширення прав громад. У поєднанні з католицьким соціальним вченням, яке підкреслює спільне благо, солідарність і гідність особистості, шлях ЄС до реформ має ставити пріоритет на розвиток структур, які служать і підносять усіх громадян, забезпечуючи, щоб економічне зростання не відбувалося за рахунок чиєїсь добробуту. Відданість реформам має щиро відображати ці цінності для досягнення справедливого та рівного суспільства.

США – РОСІЯ

Під прицілом

Під час нещодавнього візиту до України група сенаторів-демократів США висловила серйозне занепокоєння щодо навмисного націлення на американські бізнеси російськими силами. Сенатор Річард Блументаль висловив свій шок у відповідь на масштаби завданої шкоди цим компаніям, з особливим акцентом на критичну інфраструктуру, таку як зернові силоси, виробничі заводи та офіси. Ці атаки, у яких використовувалися дрони та ракети, за повідомленнями, вплинули на значну кількість американських компаній, що працюють в Україні. Лише в Одесі майже 80% цих компаній зазнали пошкоджень, що підкреслює серйозність ситуації.

Цей контекст порушує важливі питання щодо принципів солідарності та загального блага, особливо в країні, що охоплює конфлікт. Розглядаючи наслідки цих атак, важливо враховувати взаємозв'язок країн у нашому дедалі глобалізованому світі. Принцип солідарності закликає нас усвідомити, що добробут бізнесу та громад виходить за межі

національних кордонів. Страждання американських компаній в Україні — це не лише корпоративна проблема; Вона відображає ширшу проблему, що впливає на засоби до існування та економічну стабільність у країні, яка вже бореться з руйнівними наслідками війни.

Крім того, принцип дочірньої діяльності спонукає нас замислитися над роллю місцевого самоврядування та інституцій у вирішенні цих викликів. Перед обличчям такої навмисної агресії місцевим і національним органам влади в Україні у співпраці з міжнародними союзниками варто досліджувати шляхи більш жорстких заходів захисту бізнесу. Це підкреслює важливість надання місцевим органам повноважень ефективно реагувати на унікальні обставини, з якими вони стикаються.

Описані інциденти ставлять під сумнів фундаментальні права та обов'язки, притаманні цій ситуації. Хоча компанії мають право діяти безпечно і без загрози насильства, існує відповідна відповідальність урядів і міжнародних органів за забезпечення захисту цих прав, що підкреслює необхідність дипломатичної взаємодії. У період такого стресу діалог і переговори мають залишатися в центрі уваги міжнародних відносин з метою сприяння миру та стабільності.

Крім того, важливо захищати вроджену людську гідність усіх осіб, яких торкнулися ці дії — як власників бізнесу, так і звичайних громадян, які покладаються на ці компанії для свого існування. Атаки на бізнес — це не лише економічні атаки; Вони також мають глибокі наслідки для людської гідності працівників, сімей і громад. Розмірковуючи над цими нападами, ми повинні виступати за відповідь, яка ставить людську гідність на перше місце і прагне відновної справедливості, а не помсти.

Підсумовуючи, націлювання на американські компанії в Україні порушує важливі етичні та моральні питання, що мають коріння в католицькому соціальному вченні. Займаючись цими матеріальними питаннями, давайте керуватися принципами солідарності, субсидіарності, загального блага та поваги до людської гідності. Саме через ці призми ми можемо сформулювати співчутливу та справедливу відповідь на триваючу кризу в Україні, підтверджуючи нашу відданість захисту та процвітанню всіх людей перед лицем труднощів.

Ми читаємо Папу Лева

Під час Великого посту давайте звільнимо місце для тиші; Давайте на мить замовкнемо телевізори, радіо та смартфони. Відмовимося від зайвого...

«Чому вони мають казати серед народів: 'Де їхній Бог?'» (Йоїл 2:17). Питання пророка — як шип. Вона також нагадує нам про ті думки про нас, які виникають серед тих, хто спостерігає за народом Божим ззовні. Адже Великий піст заохочує нас змінити курс — навернення — що робить нашу проголошення більш достовірною. (...) «Де їхній Бог?» — питають люди. Так, дорога, історія просить нас про це, а перед

цим — совість: називати смерть по імені, носити її сліди, але свідчити про Воскресіння. Сповідь наших гріхів, щоб повернутися назад, вже є передчуттям і свідченням Воскресіння: адже це означає стояти серед попелу, але піднятися і відбудуватися. Тоді Пасхальний тридуум, який ми святкуватимемо у кульмінацію Великого посту, відкрито відкриє всю свою красу і сенс.

Проповідь на Святій Месі, Попільна середа, 18 лютого 2026 року

Людство перебуває у стані розколу, який люди самі не можуть виправити, хоча прагнення єдності живе в їхніх серцях. У цей стан входить дія Ісуса Христа, який через Святого Духа перемагає сили розділення і самого Агента розділення. Зібрання на святкування, віра в євангельське послання сприймається як малювання, здійснене хрестом Христовим — найвищим одкровенням Божої любові; це відчуття покликання Богом: так використовується термін еклесія, тобто зібрання осіб, які усвідомлюють, що їх покликали. Отже, існує певне зближення між цією таємницею і Церквою: Церква — це таємниця, таємниця, яка стала видимою. Однак це покликання — саме тому, що воно створене Богом — не може бути обмежене певною групою людей, а має стати досвідом усіх людей. (...) Церква в історії людства є вираженням того, чого Бог прагне досягти; тому, дивлячись на Церкву, можна певною мірою зрозуміти Божий план, таємницю: у цьому сенсі Церква — це знак, знак, який діє. (...) Через Церкву Бог досягає мети — об'єднати людей із Собою та об'єднати їх між собою.

Загальна аудиторія, 18 лютого 2026 року

Літургія через це Слово Життя заохочує нас розглядати Великий піст як шлях, повний розкоші, на якому через молитву, піст і милостиню ми можемо відновити співпрацю з Господом у створенні унікального шедевра, яким є наше життя. Це питання дозволити Йому змити плями і зцілити рани, які гріх міг залишити в нашому житті, і прагнути, щоб він розквітнув у всій своїй красі, до повноти любові — єдиного джерела справжнього щастя. (...) У цей час благодаті (...) давайте звільнимо місце для тиші; Давайте на мить замовкнемо телевізори, радіо та смартфони. Роздумуймо над Словом Божим, підійдемо до таїнств; давайте послухаємо голос Святого Духа, який говорить з нами в серці, і давайте слухати одне одного — у наших родин, на роботі, у громадах. Приділяємо час тим, хто самотній (...). Давайте відмовимося від зайвого і поділимося тим, що зберігаємо, з тими, кому бракує необхідного.

Angelus, 22 лютого 2026 року

На мою думку

Розум і істина

У сучасному світі, де розділення і конфлікти здаються нормою, ідея прощення вирізняється як те, що нам справді потрібно, навіть якщо ми часто її ігноруємо. Коли ми прощаємо інших, ми не просто звільняємо їх; Ми також відпускаємо себе від гіркоти та бажання помститися комусь. Сказати «Вибач» має велику вагу — це про жалю, сором і щире бажання все виправити. Але давайте будемо чесними, ми часто поспішно проходимо це, сприймаючи це як ще одну справу у списку справ. Іноді навіть важко вимовити ці слова, ніби вони застрягли в горлі.

Вибачення може бути одним із найсміливіших вчинків, які ми робимо. У час, коли люди часто приховують свої помилки замість того, щоб з ними стикатися, публічні вибачення можуть більше нагадувати піар-акції, ніж щирі жести. Навіть приватні вибачення можуть бути незручними, залишаючи нас сумніватися в їхній щирості. Сьогодні бути «правим» часто здається важливішим за правду, що може створити складну ситуацію, коли нам доводиться обирати між правильністю і збереженням стосунків. Визнання своєї помилки

може здаватися слабкістю, особливо в соціальних мережах, де одна помилка може зробити нас вразливими до критики.

Але ось у чому справа: коли ми кажемо «вибач» з щирими наміром, це просте слово може викликати справжнє зцілення. Прощення не означає, що ми забуваємо, що сталося; Це свідомий вибір — не дозволити минулому зруйнувати наше теперішнє. Це про звільнення від негативних наслідків тримання гніву і циклу помсти. У певному сенсі прощення — це розумний крок для нашого власного спокою.

Варто також зазначити, що прощення не завжди відбувається одразу. Те, що ми вибачаємося, не означає, що інша людина має пробачити нас одразу. Визнання того, що ми когось образили, — це перший крок до виправлення наших стосунків, незалежно від того, наскільки дрібною здається ця проблема.

У дитинстві ми вчимося казати «Вибач», щоб вписатися, але з дорослішанням розуміємо, що це має свою ціну — нашу гордість, нашу самооцінку і іноді навіть відчуття безпеки. Вибачення стають сильними лише тоді, коли вони щирі, а не просто вимушена відповідь. Те саме стосується і прощення; Вона має походити з місця вільної волі, а не тиску.

Зрештою, вибачення і прощення — це дві сторони однієї медалі, що нагадують нам про нашу спільну людяність. Ми всі робимо помилки, але також можемо знайти спокуту. Ця боротьба між слабкістю і силою, провинною і розумінням не дає легких відповідей, але дає надію. У світі, сповненому осуду, ми все ще можемо знайти в собі мужність сказати такі речі, як «Вибач», «Прости мене» та «Я тебе прощаю».

Вкрай важливо заново навчитися вибачатися і прощати — без кліше та розрахунків — усвідомлюючи, що ці вчинки не є слабкістю, а проявом нашої людяності. Ті, хто робить це правильно, мають не лише силу налагоджувати стосунки, а й краще розуміти себе. Адже якщо вам важко вибачитися, ви можете не до кінця усвідомити, що таке любов.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, не забудьте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Сара Кармайкл і Долін Дурнін.

Будь ласка, тримайте в молитвах Еліс Данн (2016), Вільяма Робертсона (2019), Томаса Фінна, Айрін О'Ніл та всіх, чії ювілеї припадають на цей час.

Будь ласка, моліться за невинних людей Ірану, щоб вони були захищені, мужні і зберігали надію.

Новини та події

Чай і кава цієї неділі після меси в парафіяльному залі — всі вітаються.

Візит єпископа: Єпископ Браян здійснить свій парафіяльний візит до Кемпбелтауна 7/8 березня.

Зустріч деканату відбудеться в Кемпбелтауні 10 березня. Меса у вівторок відбудеться о 10:00 за участю священників деканату.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160